

26/2/2022

Estimat diari,

Avui he escoltat sorolls molt forts al carrer, no he pogut dormir bé, no sé què està passant. La meva mare plora totes les nits, jo no sé perquè però no vull veure-la plorant. Els meus germans i jo no podem dormir. Els sorolls que s'escolten fan que el terra es mogui i de vegades es cauen els meus ninots de la prestatgeria. Tinc por. Provaré a dormir. Adéu.

28/2/2022

Estimat diari,

Els sorolls no paren i em costa dormir... li vaig preguntar a la mare què passava però em va dir que tot aniria bé, que el pare tornaria i que ens anirem a un altre país, potser a Polònia, Romania... o Rússia! No li he preguntat res més perquè es posa trista. El meu pare treballa a l'exèrcit d'aquí, d'Ucraïna. Es va marxar fa unes setmanes i no he tornat.

De gran vull ser com ell. L'estimo molt i el trobo a faltar.

1/3/2022

Bon dia diari,

Avui han vingut uns homes vestits de verd a casa. Semblaven militars, companys d'en pare. Han parlat una estona amb la mare, no he escoltat res perquè ens havia dit que ens estiguéssim a l'habitació. Jo com soc molt tafaer, he mirat per la cua de la porta i he vist a la mare plorant. No sé què passava, només volia preguntar-los on estava el meu pare.

3/3/2022

Hola diari,

La mare porta dies a la seva habitació sense sortir, porta plorant des que els soldats es van anar. L'Oxana ens fa el menjar i ens porta al llit, però no puc dormir, els sorolls continuen i cada vegada s'escolten més forts. Tinc por. En Yure és petit i li costa més. Només té 2 anys. Intento dormir amb ell perquè es relaxi i de

vegades funciona. L'Oxana també ho fa amb l'Olha i amb en Dimitri que no deixen de plorar.

4/3/2022

Hola diari,

Finalment la mare ha sortit de l'habitació i ens ha dit que preparéssim les maletes que ens anirem a Espanya demà a viure-hi. No sabem per què. No vull anar-hi i menys sense el pare. No ha tornat i estic amoïnat. L'Oxana i la mare estan ajudant els meus germans amb les maletes, jo ja tinc la meva feta. Només he agafat una mica de roba i el meu peluix preferit de Batman.

Em sembla que l'Oxana sap el què passa. Ahir va parlar amb la mare i està més trista. Em sembla que és dolent. Tinc por.

5/3/2022

Bona tarda diari,

Estic a un cotxe bastant gran dels companys d'en pare. Hi ha molta gent a altres cotxes. En aquest només estem nosaltres cinc i dos nens més que semblen tristos com jo.

La mare m'ho ha explicat tot: que els russos volen conquerir el nostre país i que els sorolls eren bombes russes. Quina culpa tenim nosaltres? No entenc res del què passa. També m'ha dit que del pare no en sap res, que estarà lluitant a Ucraïna i que no li digui res a l'Olha ni a en Dimitri. Són molt petits, m'ha dit. M'ha dit que jo ja soc gran, tinc 10 anys. Jo ja ho puc saber.

Trigarem una estona en arribar a Barcelona, espanya. Estic cansat així que dormiré. Adéu, diari.

15/3/2022

Bon dia diari,

Aquests dies que no he escrit res he estat molt ocupat. Ens estem a un refugi estrany amb molta gent. Tenim molt de menjar i no ens falta de res, però trobo a faltar en pare. Moltíssim. Estem aprenent una mica la llengua, perquè viurem aquí i

hem de parlar espanyol. És molt difícil però m'agrada. La gent és molt amable i ens cuiden molt. Tenim molt menjar per tothom. L'Oxana sembla que té un xicot espanyol que es diu Marc i parla molt bé l'anglès. Em cau molt bé i em porta llibres amb dibuixos sobre les llegendes espanyoles que són molt interessants. Ara vaig a menjar amb en Marc i l'Oxana. Adéu, diari!

18/7/2027

Quant de temps diari!

T'he trobat dins una caixa que hi havia al garatge. No recordava i l'últim que vaig escriure fa ja molts anys. Les coses han canviat, diari. Ara visc amb els meus germans i la mare a una casa que ens van donar fa dos anys, quan la guerra va acabar. Va acabar tot bé. Els meus germans volen tronar a Ucraïna, però aquí estem molt bé. L'Oxana estudia a una universitat amb en Marc, el seu xicot. Jo, en canvi, estudio a un institut i soc molt bo en història. E costa una mica parlar en espanyol però l'entenc bé. Crec que et tornaré a deixar a la caixa. Ha estat bé trobar-te i llegir els meus pensaments de quan va esclatar la guerra. Adéu, diari.

Marina Pérez (3r A ESO)

Premi St Jordi 2022